

Sygn. akt III C 2077/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie III Wydział Cywilny

w osobie: Przewodniczący sędzia Małgorzata Kamykowska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko A. K., I. M.

o zapłatę

postanawia:

1. w trybie art. 203 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., umorzyć postępowanie w sprawie;

2. w trybie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądzić od powoda na rzecz pozwanych kwotę 5.400,00 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt III C 2077/17

UZASADNIENIE

do punktu 2 postanowienia z dnia 23 stycznia 2020 r.

Pismem procesowym z dnia 19 września 2018 r. powód J. M. cofnął powództwo w sprawie wnosząc o nieobciążanie powoda kosztami postępowania procesowego. Wnioskując o nieobciążanie kosztami procesu, powód wskazał na swój bardzo ciężki stan zdrowia i trudną sytuację ekonomiczną. Koszty swojego utrzymania wskazał na kwotę 2.865,30 zł.

(pismo k. 216 i nast.).

Strona pozwana w piśmie z dnia 20 listopada 2019 r. wyraziła zgodę na cofnięcie pozwu oraz zawnioskowała o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych od powoda na rzecz każdej z pozwanych.

(pismo k. 259).

W punkcie 1 postanowienia z dnia 23 stycznia 2020 r. Sąd, trybie art. 203 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., umorzył postępowanie w sprawie.

(postanowienie k. 260).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie niezbędne koszty procesu, do których zalicza się – w wypadku strony reprezentowanej przez adwokata – wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 k.p.c.).

Cofnięcie pozwu traktowane jest, jako przegranie sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2001 roku, II UKN 14/01, OSNP 2002 nr 20 poz. 504).

Wyjątek od reguły zawartej w art. 98 § 1 k.p.c. przewiduje m.in. art. 102 k.p.c., realizujący zasadę słuszności, stosownie do którego, w w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Sąd uznał, że nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 102 k.p.c. W niniejszej sprawie nie występowały żadne szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od poniesienia przez powoda kosztów postępowania.

Orzekając w przedmiocie kosztów postępowania Sąd miał na względzie stan zdrowia powoda, cierpiącego na nowotwór złośliwy pęcherza moczowego. Jest oczywistym, że powyższa okoliczność jest dla powoda znacznym obciążeniem i utrudnieniem w codziennym funkcjonowaniu. Wpływa ona również na ponoszenie dodatkowych wydatków związanych z leczeniem. Niemniej jednak, w ocenie Sądu, sytuacja majątkowa powoda pozwala na uiszczenie przez niego kosztów postępowania sądowego w wysokości wskazanej w pkt 2 niniejszego orzeczenia. Powód posiada stałe źródło dochodu w kwocie ok. 2.800,00 zł miesięcznie, a jego usprawiedliwione potrzeby życiowe generują znacznie niższe nakłady pieniężne. Wskazane przez powoda wydatki, jakie rzekomo ponosi miesięcznie na swoje utrzymanie (k. 217), stanowią w większości wydatki, które ponoszone są sporadycznie i nie są związane z zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych. Do grona tych wydatków należą koszty ubezpieczeń, przeglądów technicznych, napraw samochodu, czy zakupu paliwa. Budżet Państwa nie może również ponosić negatywnych konsekwencji niewłaściwych decyzji finansowych powoda, co się tyczy zaciągania licznych zobowiązań kredytowych.

Podkreślić również należy, że powód, wytaczając powództwo winien był liczyć się z tym, że może to prowadzić do konieczności zapłaty kosztów, które poniosła strona przeciwna. Strona pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu wykazując niezasadność roszczenia powoda. Strona pozwana podjęła się obrony swoich praw w sprawie przy pomocy profesjonalnego pełnomocnika, co wygenerowało po jej stronie koszty.

W związku z powyższym zaszła konieczność zasądzenia od powoda na rzecz pozwanych kwotę 5.400,00 zł, z tytułu kosztów zastępstwa procesowego wynikających z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.